

Освітній компонент	Вибірковий освітній компонент 7 Історія формування інституту адвокатури: міжнародний та український досвід
Рівень ВО	Перший (бакалаврський)
Назва спеціальності/освітньо-професійної програми	081 Право / Право
Форма навчання	Денна/заочна
Курс, семестр, протяжність	Денна: 4 курс, 7 семестр, один семестр 5 кредитів ЄКТС Заочна: 4 курс, 8 семестр, один семестр 5 кредитів ЄКТС
Семестровий контроль	залік
Обсяг годин (усього: з них лекції/практичні)	Денна форма навчання. 150 годин усього, з них: лекції - 10 год., практичні - 20 год. Заочна форма навчання. 150 годин усього, з них : лекції – 4 год., практичні – 6 год.
Мова викладання	українська
Кафедра, яка забезпечує викладання	Кафедра теорії та історії держави і права
Автор ОК	Гламазда Петро Володимирович
Короткий опис	
Вимоги до початку вивчення	Базові юридичні знання. Вивчення освітнього компонента ґрунтується на знаннях та навичках, що були отримані здобувачами освіти з таких навчальних дисциплін: «Теорія держави і права», «Історія держави і права України», «Державне право зарубіжних країн», «Історія держави і права зарубіжних країн».
Що буде вивчатися	Основні теми - Виникнення і розвиток адвокатури в Стародавній Греції та Римі. - Правова природа адвокатури у період Середньовіччя - Світова адвокатура у Новий час. - Розвиток інституту адвокатури у ХХ столітті. - Зародження української адвокатури в Київській Русі та її подальший розвиток у литовсько-польський період. - Адвокатура України в період Гетьманщини. - Судова реформа 1864 року. Діяльність присяжних та приватних повірених в Україні. - Місце та роль інституту адвокатури України у 1917-1922 роках. - Історія української адвокатури в радянський період. - Місце та роль української адвокатури в після проголошення незалежності України.
Чому це цікаво/треба вивчати	«Історія формування інституту адвокатури: міжнародний та український досвід» є вибіркоvim освітнім компонентом, орієнтованим на підготовку юристів належного рівня кваліфікації. Історичні джерела засвідчують, що паростки адвокатури виникли ще у древніх народів, коли у племенах або між ними

	виникали суперечки і їх врегулювання потребувало від вождя племені виконання функцій, подібних до правосуддя. Особи, які професійно займалися правозахистом, з'явилися значно пізніше, коли звичаєве право замінювалося писаними законами. В Україні професійна адвокатура сформувалася в період польсько-литовської доби. Особливу роль у цьому плані відіграли Литовські статuti і Магдебурзьке право У сучасних цивілізованих демократичних державах невід'ємним фактором правової системи й основним недержавним інститутом захисту особистості, її прав і свобод є адвокатура. Практично всі міжнародні акти з прав людини одним з найважливіших прав кожної особи визнають право на отримання фахової правової допомоги. Одним з показників рівня демократичності і дотримання прав людини в Україні є існування незалежної адвокатури і ефективного виконання покладених на неї функцій. Саме тому, вивчення даної освітнього компонента є досить актуальним, оскільки має за мету дати студентам систему знань про процеси, явища, історичні факти, закономірності й особливості розвитку інституту адвокатури на теренах України та за її межами.
Чого можна навчитися (результати навчання)	Освітній компонент «Історія формування інституту адвокатури: міжнародний та український досвід» являє собою систему взаємоузгоджених елементів навчального процесу, які зорієнтовані на вироблення у здобувачів освіти навичок системно аналізувати основні етапи розвитку адвокатури України у порівнянні з іншими країнами, сформулювати комплексне бачення місця і ролі професії адвоката на різних етапах українського державотворення, допомогти зрозуміти правонаступництво і тяглість давніх традицій адвокатської корпорації. Після вивчення освітнього компонента «Історія формування інституту адвокатури: міжнародний та український досвід» здобувачі освіти повинні продемонструвати такі результати навчання: РН 3. Проводити збір і інтегрований аналіз матеріалів з різних джерел. РН 5. Давати короткий правовий висновок щодо окремих фактичних обставин з достатньою обґрунтованістю. РН 6. Оцінювати недоліки і переваги певних правових аргументів, аналізуючи відому проблему. РН 19. Пояснювати природу та зміст основних правових явищ і процесів. РН 20. Виокремлювати і аналізувати юридично значущі факти і робити обґрунтовані правові висновки.
Як можна користуватися набутими знаннями й уміннями (компетентності)	У разі успішного завершення курсу студент зможе реалізовувати такі компетентності: Загальні компетентності: ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу ЗК3. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності. ЗК11. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства; усвідомлення цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідності його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні. ЗК13. Здатність зберігати та примножувати моральні,

	культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя. Спеціальні компетентності: СК2. Здатність аналізувати ретроспективи розвитку правових явищ та процесів у контексті їх впливу на сучасну правову систему. СК3. Цінування та повага до гідності людини як найвищої соціальної цінності, розуміння її правової природи. СК14. Здатність до консультування з правових питань, зокрема, можливих способів захисту прав та інтересів клієнтів, відповідно до вимог професійної етики, належного дотримання норм щодо нерозголошення персональних даних та конфіденційної інформації.
--	---